

Tě - la sva - tých by - la po - hřbe - na v po - ko - ji, a - le je - jich jmé - na ži - jí na vě - ky.

Ž 15 (14)

1. Hospodine, kdo smí prodlévat	ve tvém stán - ku,	* 7 kdo přebývat na tvé svaté	ho - ře?
2. 7 Kdo žije bez vady a koná	spra - ve - dl - nost,	* upřímně smýšlí ve svém srdci, +	svým jazykem ne - po - mlou - vá, A.
3. nečiní příkoří svému	bliž - ní - mu,	* netupí svého	sou - se - da.
4. Nešlechtným člověkem	po - hr - dá,	* ale váží si těch, kdo se bojí	Ho - spo - di - na. A.
5. Nemění přísahu, i když je mu	na ško - du,	* nelichvaří svými penězi +	a nebere úplatky proti ne - vin - né - mu.
6. 7 Kdo takto	jed - ná,	* nikdy neza -	ko - lí - sá! A.

K mazání oltáře křížem (Svěcení kostela) - viz 910 „Šťastní jsou, Pane, kdo přebývají ve tvém svatém chrámě“.